Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu Yayın Organı

İşçi Gazetesi

Yıl.3 Sayı.26 11.Ocak 1975 Fiyatı :50 Pf.

BUHRANIN SUÇLUSU KAPİTALİSTLERDİR!

işşiz sayısı 1 milyon, 700 bin den fazla işçi kısa-mesai yapıyor!

tekel vurgunları % 200'ü geçti! işçi ücretleri düşüyor!

işçi örgütlenmesini engellemek için tuzaklar kuruluyor!

Batı Almanya'da yabancı işçilerin çalışma izinlerinin uzatılmaması için bütün çarelere başvurulmaktadır. Federal İş-İşçi bulma Kurumu Başkanı J. Stingl (CDU üyesi) bölge Arbeitsamtlarına genelgelerle ya-

Bu kış şiddetli geçecek.

1 MİL. İŞSİZ

bancı işçilere karşı yürütülen ayırım politikasının daha-da sertleştirilmesini istemektedir.

NE DİYORLAR?

Bu genelgelere göre:

- İşsiz Alman yada Ortak Pazar üyesi bir ülkenin işçisi varsa,

- Alman işçilerinin aynı işte eğitim görerek çalışkaları söz konusuysa,

- Yarım gün çalışabilecek durumda da olsa Alman işçisi varsa,

- Yabancı işçi daha önce Batı Almanya da çalış mamışsa.

- Alman işçilerinin aynı işte eğitim görerek çalışmaları söz konusuysa,

- Yarım gün çalışabilecek durumda da olsa Alman işçisi varsa,

- Yabancı işçi daha önce Batı Almanya'da çalışmamışsa (Örneğin altı aylık bekleme süresini yeni dolduran bakımlı),

bizler de başta olmak üzere yabancı işçilere çalışma izinlerinin verilmesi ya da uzatılması önlenmektedir. Kapitalist patronların yarattıkları ve körükledikleri buhran öylesine çarpıtılmakta ve yabancılara yüklenmektedir ki genelgenin bir yerinde:

"Bir işte halen çalışmakta olan yabancı işçinin çalışma müsadesinin uzatılması beklenmemelidir" denilmektedir.

İŞÇİLERE CEZA

Çalışma müsadelerini uzattırmayı unutmuş arkadaşlarımız da, aynı firmada yıllardan beri de çalışmış olsalar bundan böyle "izinsiz" çalıştıkları saptandığı takdir de cezalandırılmak istenmektedirler.

Böylece yabancı işçilerin kolayca "kanunsuz" duruma

Devamı 6. sayfada

HOLLANDA

İŞÇİLERİMİZ ÖRGÜTLENİYOR HTİB KONGRESİ

Kapitalist dünyayı saran kriz Hollanda'yı da sarsıyor. Orada da işçiler işten çıkarılıyor. Özellikle yabancı işçiler hedef oluyor bu uygulamalara.

Işte bu ortam içersinde kuruldu Hollanda Türkiyeli İşçiler Birliği. Kuruluşu ile birlikte işçilerimizle kaynaşarak, onları patronların sömürüsüne, baskılarına karşı teşkilatlamaya başladı. Bugün Hollanda'nın birçok yerindeki temsilcilikleriyle görülmektedir ki bu yolda oldukça başarılı adımlar atmıştır.

26.12.1974 tarihinde yapılan HTİB 2. Kongresi Hollandadaki işçilerimizin birliği yolunda atılmış adımların neticesidir. Daha ileri girişimlere yol açması dileğiyle örgütümüz TDF'de HTİB Genel Kurulu'na bir telgraf çekerek, çalışmalarında başarılar dilemiştir.

FRANSA

TDF haftasında 2500 İMZA TOPLANDI

Bobygny Paris'in kuzeyinde bir sanayi bölgesidir. 80 bin in üzerindeki nüfusunun büyük çoğunluğu emekçidir. Geçtiğimiz Mayıs 1974 Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde halkının yüzde 75'ten fazlası solun ortak adayına oy verdi. Fransa'nın en eski işçi ve demokratik belediyesi ününü taşıyor. (Burada komunist belediyelere "demokratik belediye" deniyor. Bilmem yanlış mı?) Yani Bobygni belediyesi FKP'nin kuruluş yılı olan 1920'den beri komunistlerin yönetiminde halkın hizmetinde.

TÜRKİYE HAFTASI

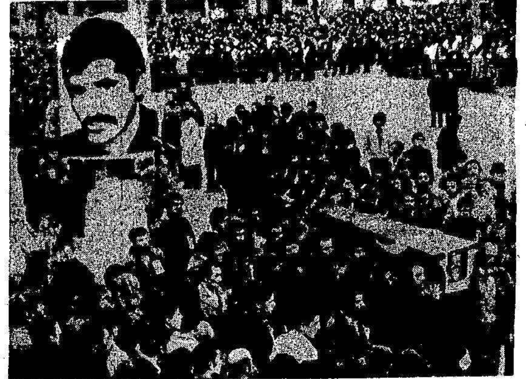
TDF Fransa Temsilciliği olarak haftadan amacımız Fransadaki Türkiye emekçileri arasında dayanışma sağlamak, TDF'ye yeni destek-

Devamı 6. sayfada

Ülkemizi yeniden 12 Mart dönemi terör ortamına hazırlayan

Faşist saldırılara son

19 Aralık günü İstanbul Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi öğrencilerine saldıran faşistler Şahin Aydın'ı öldürdüler. Bir diğer öğrenciyi de yaraladılar. Bu cinayet, son zamanlarda işçilerimize ve devrimcilerimize yöneltilen sistemli saldırıların yeni bir halkasıdır. Ve tıpkı 12 Mart öncesindeki cinayetlere benzemektedir. O zaman da faşistler DMMA öğrencilerine saldırmışlar,



Battal'la Cantekin'i bir hafta ara ile peşpeşe aynı yerde öldürmüşlerdi. O zamanda polis faşist MHP'ne bağlı "Boz-İt" sürülerini koruyor, onlara destek oluyor, sermaye yanlısı partiler "Anarşi var!" çığlıklarıyla faşizmi çağırıyorlardı.

Aradan geçen "Balyoz harekatları", işkenceler, zindanlar, idamlar dönemine rağmen demokrasi mücadelesi durdurulamadı. Başta biz işçiler olmak üzere, bütün emekçiler haklarımızı istiyoruz, ekmek istiyoruz, özgürlük istiyoruz. Bir yılın yarısını hükümet buhranları ile gene bir türlü "yakalanamıyor".

Devamı 6. sayfada

KİSSİNGER VE SANCAR

Kapitalist dünya ekonomik bunalımla sarsılıyor. Günden güne artan işsizlik ve pahalılık sermaye düzeninin ölüm çanları. Buna karşılık işçi sınıfının devrimci savaşımın ve yaratıcılığının ürünü olan sosyalist ülkeler, çalışan insanın bütün yönleriyle sosyal gelişmenin maddi temelini her geçen gün daha ileri bir biçimde sağlamakta. Kissinger bir müddet evvel kapitalist ekonomileri tehdit ettiği iddiasıyla, petrıl üreten Orta Doğu ülkelerine Amerikan askeri müdahalesinin ihtimal dışı olmayacağını söyledi. Anlaşılan finanskapital kuyruğu kısıldıkça bazı eski incelikleri terkediyor.

"barış ve Özgürlük" eskiden emperyalizmin saldırganlık politikasını perdeleyen gerekçeler olarak kullanılırdı. Bu gün artık dünyamızda hangi güçlerin barış ve özgürlükten hangilerinin savaş ve kölelikten yana olduğunu bizzat dünya gericiliğinin bekçileri ağzından dinleyebilirsiniz. Geberen emperyalizm, karşısında her bakımdan güçlü bir sosyalist sistem bulmasa, kendisiyle birlikte insanlığın en iyi ürünlerini de mezara sürükleyecek cüreti gösterecek. Bir yandan yeni emperyalist savaşların tehdidi dünyamızı sararken, öte yandan kapitalist merkezlerdeki işçi sınıfı mücadelesi yükseliyor. Uluslararası işçi sınıfının devrimci desteği ile üçüncü dünya devletlerinin demokrasi, bağımsızlık ve ulusal kurtuluş savaşları ilerliyor. Faşizmin, gericiliğin, çağ dışı baskı yönetimlerinin kaleleri birbiri ardına çöküyor. Özellikle böylesine bunalımlı uluslararası şartlarda, işçi sınıfı savaşçılarının uluslararası devrimci görevlerini her zamankinden daha açıkça tanıması, bilmesi gerekli.

Devamı 3. sayfada

Temsilciler Kurulu

21-26 Aralık 1974 tarihleri arasında Münster'de TDF'nin 3. Temsilciler Kurulu yapıldı. Bu defa, temsilciler kurulu yanında bir dizi de seminer düzenlendi.



22 Aralık günü başlayan TDF 3. Temsilciler Kurulu toplantısında kapitalist ülkelerde ağırlaşan ekonomik buhrana değinilmiş, işçi sınıfının demokratik mücadelesi üzürende artan baskılar tartışılmıştır. Önümüzdeki dönemde TDF'nin işçilerimize yapılan haksızlıklara karşı daha aktif mücadele etmesi gerektiğini ve sürekli olarak Türkiyeli işçileri uyarması, haklarımız ve demokratik mücadelemiz için işçilerimizi örgütlenmeye çağırması kararlaştırılmıştır.

Türkiyeli işçilerin mücadelelerini diğer yerli ve yabancı işçilerle omuz omuza sürdürmesi gerektiği özellikle

Devamı 2. sayfada

şamar

"Libya eserimiz olacak". (Hürriyet, 13.1.75)

Yazık olacak Libya'ya. Unutmasınlar ki, bugün kü Türkiye de onların eseridir.

TEMSİLCİLER KURULU

Baştarafı 1. sayfada

vurgulanmıştır. Alman kamu oyunun uğradığımız haksızlıklar ve anti-demokratik baskılar konusunda daha iyi bilgilendirilerek mücadelemize destek olmalarının sağlanması için de karar alınmıştır. Heim'daki işçilerimizin problemlerinin çözümünde birlikte çalışılması, iş yerlerinde işçilerin sendikalarda daha yoğun şekilde örgütlenmesinin sağlanması ve bu yılki Betriebsrat seçimlerine aktif olarak katılınması için görüş birliğine varılmıştır.

YABANCI İŞÇİLER KÖLE Mİ?

Temsilciler Kurulunun yanı sıra yapılan seminerlerden 21 Aralıktakine DGB, Yabancılar Polisi ve Arbeitsamt yetkilileri davet edilmişlerdi. Seminerin konusu "Yabancı İşçiler Köle mi?" idi. Bu toplantıya ne yazık ki, daha evvelden söz vermelerine rağmen Arbeitsamt ve yabancılar polisinden kimse katılmak "zahmetini" göstermedi ve sadece DGB temsilcisi katıldı.

POTEMKİN ZIRHLISI

22 Aralık akşamı "Potemkin Zırhlısı" filmi gösterildi. Dünya filimciliğinin gelmiş geçmiş en iyi filimlerinden biri olarak bilinen bu filmi temsilci arkadaşlar ilgi ile izlediler. Gösterinin ardından filmin geçtiği dönemdeki olaylar tartışıldı.

YÖNETİME KATILMA

23 Aralık'ta DGB Münster Bölge Başkanı J. Wildemann "Alman İşçi Hareketi ve Yönetime Katılma" konulu bir seminer yapmıştır.

ÖLÜMSÜZ

Aynı günün akşamı "Ölümsüz Z" adlı filim Yunanistan'daki demokratlar üzerine yapılan faşist baskıları göz önüne sermiştir. Arkasından, filmin geçtiği dönem hakkında bilgi veren Yunanistanlı bir arkadaşla Yunanistan'daki son gelişmeler üzerine tartışılmıştır.

EKONOMİK GELİŞİM

24 Aralık'ta "1923'den bu yana Türkiye'nin siyasi ve iktisadi Gelişimi" isimli seminer yapılmış, bunu "Bağımsız ve Demokratik Kıbrıs" konulu seminer izlemiştir.

GÖÇMEN İŞÇİLER ve TDF

25 Aralık'ta ise "Avrupa'da Göçmen İşçilerin Örgütlenme Sorunları ve TDF'nin konulu bir tartışma açılmıştır.

BETRIEBSRAT SEÇİMLERİ

Son olarak 1975 İşyeri Temsilciliği seçimleri ile ilgili IG-Metall üyesi işyeri temsilciliği Başkanı H. Höne'nin katıldığı bir toplantı yapıldı.

İŞÇİ GECESİ

En son gece yapılan "İşçi Gecesi"ni 400 üzerinde işçi izledi. Çeşitli sanatçı ve folklorçunun katıldığı gece büyük ilgi gördü.

Bir hafta boyunca samimi bir dayanışma ortamı içinde geçen toplantılar, temsilci arkadaşlara geniş tartışma imkanları açmış, bu sayede birbirlerini daha iyi tanıma ve ikna etme olanağı doğmuştur.

Böylece TDF üyeleri arasında yeniden perçinlenen birlik ve beraberlik önümüzdeki dönemde meyvalarını verecektir. Örgütümüz Avrupa'daki işçilerimizin mücadelesine daha da güçlü olarak sarılacak ve bu mücadeleyi tüm engellemelere rağmen yürütecektir.

* * *

Amsterdam İŞÇİ GECESİ

Amsterdam'daki Türk Kültür Evinin federasyonumuzla beraber 28.12.1974 günü düzenlemiş olduğu işçi gecesi Amsterdam'daki Türkiyeli işçilerin ilgisini ve sevgisini kazanmıştır.

Federasyonumuzun üyesi Regensburg Türkiyeli İşçiler Derneği folklor ekibi Antep ve Elazığ oyunları ile işçilerimizin takdirlerini kazanmış ve folklor ekibinin genç elemanı Fatma Kazan söylediği halk türküleri ile geceye ayrı bir renk katmıştır. Ayrıca gecede Yılmaz Güneyin "Kızılırmak" filmide gösterilmiştir.

hasta ziyareti

İG-KREFELD-M. Şanlıtürk

Dernek Yönetim Kurulu aldığı bir kararla 25.12.1974 günü tüm Krefeld hastahanelerinde yatan Türkiyeli işçi kardeşlerimizi ziyaret ederek, hasta kardeşlerimize bayram sevinci vermiş ve manevi destek olmuştur. görüldü ki, her girdiğimiz odada başka bir acı, hastalıklardan da öteye gidin hoşnutsuzluk, bıkkınlık, hastahanelerin biz yabancı işçilere ayrı muamele yapışı, işyeri dertleri, polis ve Arbeitsamt problemleri ile dolu. Kimi haksız yere işten çıkarılmış, kimi iş emniyeti olmadığı için kaza geçirmiş.

Bunlardan birini anlatalım. Adı Maksut Delibaş. Saf, iyi niyetli, temiz kalpli. Beş çocuk babası. Haftada 7 gün devamlı gece çalışarak ancak brüt 1800 DM. kazanıyor. Bir gün çağırıp Almanca bir kağıt imzalattırıyorlar. Hasta olduğunu bilen patron kendi isteği ile diye çıkış kağıdı imzalatmış. Hemen ardından hastahaneye yatan ve fıtık ameliyatı geçiren Maksut'a teselli yerine çıkış kağıdı gönderiliyor. Ameliyattan sonra bakımı ihmal edildiği halde iyileşmeden taburcu ediliyor, Bir kaç gün sonra yara apse yapıyor ve tekrar hastahaneye yatırılıyor. Bir aydır hastahanede olan Maksut kardeşimiz işsiz ve yedinci ayda çalışma müsadesi bitiyor. Bu durumda ne yapabilir? Bu ve bunun gibileri ve bizler ne yapabiliriz, ne yapmalıyız?

Düşenin dostu olmaz. O halde kendi yaralarımızı ancak kendimiz sarabiliriz. Birlik ve beraberlik içinde, örgütlenerek. Ne kadar sağlam

1974'ün son günlerinde federasyonumuzu ziyaret eden TSİP (Türkiye Sosyalist İşçi Partisi) Genel Başkanı Ahmet Kaçmaz, Münster, Gelsenkirchen, ve Münih'te işçilerimizle toplantılar yapmıştır. Resimde Ahmet Kaçmaz Gelsenkirchen'de işçilerimizle görülüyor.

FAŞİST BASKILAR ARTIYOR

İG-MAINZ-H. M. DÖRTYOL

Ekonomik krizin azalacağı yerde artması en çok biz yabancı işçilerin zararına olmuş, iş yerlerinde uğradığımız baskı ve haksızlıklara paralel olarak Polis, Arbeitsamt gibi Alman makamlarıda faşist baskılarını artırmıştır.

Oturumu biten arkadaşlara bin bir bahane uydurarak oturma vermeyen polis artık işçilerimizi köpek gibi kapıdan kovmaya başlamıştır. Mainz Arbeitsamt'ı Hüseyin Sezer isimli bir işçimize 19. maddeyi uygulayarak çalışma iznini iptal etmiştir.

Bu baskı ve haksızlıkların karşısında kızan işçilerimiz: "Bizi çıkarları için bunlara köle olarak satanlardan hesap sormanın zamanı geldi" diyor ve "Artık akla karayı ayıracak kadar uyandık" diye ekliyerek mücadeleyi sürdürüyorlar.

DANIŞMANIN KÖŞESİ

HAKLARIMIZI ALMASINI BİLELİM

Yabancı işçilere karşı insafsız bir ayrım ve haksızlık uygulamasının yürütüldüğü şu günlerde bizlere tanınan kısıtlı hakları almasını bilmemiz gerekir. Öyleyse bilgilerimi tazeliyelim:

- Firma bize çıkış vermeye kalkışırsa önce hemen işyeri temsilciliğine (Betriebsrat diyor Almanlar) koşalım. Çıkışa "he" deyip demediğini bir öğrenelim. Çoğu arkadaşlar bu Betriebsrat'ları Sendika ile karıştırıyor. Oysa bazı işyeri temsilcisi patrondan yana olsa bile bu sendikamıza gidip çıkışa itiraz etmemizi engellemez. Tam tersine :

- Çıkış verilişinden (bize tebliğinden) sonra engeç üç hafta içinde İş Mahkemesi (Arbeitsgericht) nezdinde çıkışa itiraz etmemiz, "Kündigungsschutzklage" denilen çıkışa itiraz davası açmamız gerekir. Şayet daha içlerinde yeniysek ve bu yüzden Sendikalı olmak fırsatını bulamamışsak bu işi kendimiz İş Mahkemesine gidip durumu bildirerek de yapabiliriz. Yani ayrıca avukata-tercümana falan mutlaka ihtiyaç yoktur. Ama bir yandan da sendikaya üye olmayı ihmal etmemeliyiz !

- Dediğimiz gibi, en önemli iş, çıkışa bize bildirilişinden üç hafta içinde iş mahkemesi nezdinde itiraz etmek. Son çalışma günümüzün hemen ertesi günü Arbeitsamt'a başvurup işsiz olduğumuzu bildirmek de işsizlik parası hakkımızı kesintisiz alabilmemiz için şart. Arbeitsamt'taki kafası sıkışık memurlar ne kadar ıkınıp sıkınsalar bile hemen o mavi "Antrag auf Arbeitslosenunterstützung"ları alıp doldurmamız gerekli. Eksik belgeleri (eski iş yerindeki belgeler vs.) daha sonra da götürebiliriz.

- Arbeitsamt'a müracaatımızı yaptık ama Arbeitsamt, Firma bize haklı olarak ya da bizim hatamızdan ötürü çıkış verdi diye dört hafta paramızı vermemek niyetinde mi (Sperrfrist dedikleri süre), yine hemen sendikamıza, danışmanımıza, derneğimize koşup bilgi alalım; bakalım Arbeitsamt'ın bu davranışı haklı nedenlere mi dayanıyor.

- Unutmayalım: Arbeitsamt'ın kararlarına genellikle bir ay içinde itiraz etmek zorunluluğu vardır. Yoksa bu kararları kabullenmiş sayılırız.

- Eğer Arbeitsamt işsizlik parasının ödenmesini geciktirirse, hemen Arbeitsamt'a gidelim ve gecikmenin nedenini öğrenmeye çalışalım.

- Yine yan çizerlerse, bize hiç olmazse geçici bin yardım (Überbrückungshilfe) almamız için kolaylık göstermeleri gerektiğini hatırlatalım. Genellikle şehirlerdeki Arbeitsamtlarla Sozialamt'lar aralarında anlaşmışlardır. İşsizlik parası gecikenlere geçici yardım bağlarlar, ama nedense bu yardımı öncelikle Almanlar alır, o başka !

- Ve de dikkat: "Sozialamt'a giderseniz sizi Almanya'dan atarlar" palavrasına kanmayalım. Sozialamt'a işsizlik parası geciktiği için başvuranlar için yabancılar polisi hiç bir tedbir uygulayamaz. Böyle bir şey olursa derhal gerekli yerlere başvuralım ve İşçi Gazetesi'ne haber verelim !

Dostça Selamlarımızla.

a. salıncaklı

ÜÇ ÇOCUĞUYLA SOKAKTA KALDI

İG-AHLEN

Üç sene önce Almanya'ya işçi olarak gelen Müdesser O. isimindeki kadın işçi arkadaşımıza, çalışma izni bittiğinden ötürü Haziran ayından beri hiç bir işsizlik yardımı yapılmamaktadır. Arkadaşımızın yaptığı yazılı itirazlarına genel kriz sebep olarak gösterilmekte ve çalışma izni uzatılmamaktadır.

Diğer yandan arkadaşımızın Sosyalamt'a yaptığı müracaat da "Yabancı olduğu" gerekçesi ile geri çevrilmiştir. Ve böylece üç sene gibi uzun bir süre, bu günleri için işsizlik ve sosyal yardım vergileri ödemiş olan arkadaşımız "yabancı" olduğu gerekçesi ile, üç çocuğuyla birlikte sokak ortasında bırakılmıştır.

Bizleri EŞİTLİK - KARDEŞLİK - AYNI HAKLARA SAHİP OLMA palavraları ile buralara davet edenlerin riyakar maskeleri yavaş yavaş düşmektedir. Yukarıda bahsettiğimiz olay ne ilktir ne de son. Kriz bastırdıkça teker teker hepimize aynı muameleyi uygulayacaklar.

Arkadaşlar, bu yapılanları önlemek, haklarımızı savunmak ve sahip çıkmak için birleşelim, örgütlenelim ve sınıfımızın mücadelesinde yerimizi alalım. Bizi bizden gayrısı düşünmez.

Halk Düşmanı Partiler Milliyetçi(!) Cephede Birleşiyorlar

FESAT CEPHESİ

"Milliyetçi Cephe" adı verilen bu GERİCİ CEPHE, AP MHP, CGP, MSP'nin bir araya gelmeleriyle oluşturulmaktadır. Anti komunizm sloganıyla bağlarını güçlendirmeye çalışan faşist cephe partileri arasında, en az onlar kadar anti komunist DP bazı taktik nedenlerle yoktur. Oysa DP'de kokmuş politikacı Celal Bayar'ın başkanlığında bir "Sağ Cephe" önerisi ile ortaya atılmaktadır.

14 Ekim ve sonrası, emekçi halkımız büyük bir uyanış ve bilinçlenme içerisinde olduğunu göstermiştir. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler sömürünün bilincine varmışlar, ekonomik ve demokratik mücadelenin yanı sıra, siyasi mücadelede de yerlerini almaya başlamışlardır. Bu durum karşısında emperyalizmin ortağı, finans kapital ve tüm sömürücüler telaşa düşerek zaten var olan faşist cepheyi daha da güçlendirebilmek için antikomunizm ve hükümet buhranını bahane etmişlerdir.

İşsizlik cehenneminden, pahalılık kabusundan kurtulmak isteyen halkımızın artan direnişini kırmak, yeniden 12 Mart dönemi açık faşist uygulamaları getirmek için açılıyor bu fesat cephesi.

İşçi ve emekçilerin faşizme karşı kinini bilen Demirel, halk düşmanı FAŞİST CEPHEYİ kurmaya çalışırken MHP'nin saldırgan, faşist komandolarından yararlanmayı planlamaktadır. Kendilerine karşı olanları bölücülükle suçlayan sözüm ona "MİLLİYETÇİ CEPHE"ciler artık karşılarında başta işçi sınıfımız olmak üzere tüm emekçi halkımızı görecektir. Bizim cephemiz HALK CEPHESİDİR. İşçi sınıfı öncülüğünde, bütün emekçi halkın ve demokratik güçlerin katılmasıyla bu cepheyi güçlendirmeliyiz. HALK CEPHESİ emperyalizme ve yerli ortaklarına karşı, yani sömürü ve zulme karşı işçi sınıfı öncülüğündeki emekçi halkın cephesidir. HALK CEPHESİ, emekçi halkımızın kurtuluş mücadelesi cephesidir.



* * *

KİSSİNGER VE SANCAR

Baştarafı 1. sayfada
Kissinger'in savaş tehdidi savuran beyanı uluslararası durum için ne anlam taşıyorsa, 12 Mart döneminin baş sorumlularından biri olan Sancar'ın yeni yıl mesajı da Türkiye'de durum için benzer anlam taşıyor. Son tecrübe gösterdi: Ne zaman ordunun "Türkiye Cumhuriyetini korumak ve kollamakla görevli" olduğu söylense, bunun altında yüksek rütbeli bir müdahale hevesi yatar. Sancar'a göre "Türkiye'nin geleceği ile sıkı sıkıya bağlı olan kışkırtıcı, bölücü ve huzursuzluk yaratıcı faaliyetler", "eski günleri canlandırma çabaları", "milli bütünlüğümüzü sarsmaktadır".

Şükür, bu sözlerin anlamını halkımız iki yıllık faşist dönemin acıların yaşayarak kendi deneyi ile öğrendi. 12 Mart tipi, hatta belki ondan daha da amansız bir baskı dönemi yeniden başlayabilir. Bir türlü hükümet edememenin çaresizliği içinde kıvranan parababalarının gündeminde, yeni bir karşı devrim saldırısına mizansen hazırlamak olduğu ortada. Devrimci gençliği kışkırtma girişimleri, yurtseverlerin kurşunlanması eskisinden çok daha açık bir biçimde sürüyor. Gene de bir yandan dünyadaki demokratlaşma hareketlerine, öte yandan daha bilinçli halk yığınlarına rağmen, faşizm manevrası için fırsat bulunabileceği bu günden kesinlikle söylenemez. Her hal ve karda, ister faşizm tehlikesi karşısında, ister demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin daha ileri aşamalara götürülmesi için en başta işçi sınıfımız hızla örgütlenmelidir. İşçi sınıfı devrimcileri için günün birinde görevi halka faşizmi izah edeceğiz diye çeşitlemeler yapmaktan çok, onu işçi sınıfı etrafında faşizme karşı biran önce teşkilatlandırmaktır.

"Aldatılmış Ve Terkedilmiş" Batur

Aylardır gazetelerde ABD-nin Türkiye'ye yaptığı askeri yardımın kesilip kesilmediği, ya da ne zaman kesileceği hakkında haberler okuduk. Türkiye'ye yapılan askeri yardımlar Amerikan Senatosunda bazı tartışmalara yol açmış. Bu tartışmalar sürüp giderken, Türkiye'de yetkililer boyunlarını büküp, çıkacak kararı beklediler. Sonunda yardım kesildi. Ne gördük ?



Türkiye'nin savunması en az 25 yıldır tamamiyle Amerika'ya bağlıdır. Öyle ki, eğer Waşington isterse, orduyu bir anda işlemez hale getirir. Kısa bir süre öncesine kadar Hava Kuvvetleri Komutanı olan 12 Martçı general Batur: "Yardımın kesilmesinden 3-6 ay içinde uçaklar havalanamaz hale gelir... Ordumuz geleceği üzerinde etkisi olacaktır... Bu durumda nasıl bağımsız bir ordumuz var diyebiliriz?" diyor ve arkasından, büyük bir üzüntüyle: "Kalbimiz kırıldı, kendimizi terkedilmiş hissediyorum!" diye ilave ediyor.

Yıllarca Türkiye'de bir ülkenin savunmasını emperyalist devletlere bağlamanın korkunç sakıncalarını dile getirenler, böyle bir bağlanmanın arkasından siyasi bağımlılıklar da getireceğini söyleyenler, özellikle 12 Mart döneminde, olmadık işkencelere uğradılar. Bu işkencelerin sorumlularından biri olan Batur şimdi kalkmış, daha dün başında bulunduğu ordunun içine düştüğü fecaati yeni farkediyormuş gibi, "Bizi terkettiler" diyor.

Emperyalistlere bağlanmanın sonucu başka ne olabilirdi ki ? Böylesine ihanete varan bağımlılıklar altına girmek, sadece "kalb kırmak"la kalsaydı, neyse derdik. Ama koskoca bir ülkenin 40 milyon insanın kaderi, daha birçok ekonomik ve siyasi bağımlılıklarla bir emperyalist ülkenin ağzından çıkacak lafa oyuncak edilmiştir.

Demokrasi ve bağımsızlık mücadelemiz geliştikçe, Türkiye halkı ergeç kendi kaderine sahip çıkacaktır.

20 YURTTAŞIMIZ SINIRDA KURŞUNA DİZİLDİ

Türkiye'de herkesin bildiği bir gerçek vardır. Güney sınırlarımızda kaçakçılık yapılır. Sınırdaki illerimizde toprakları gasbeden ağalardan dolayı yoksul kalan köylüler kaçakçılık yaparlar. Bu işin zahmetini, tehlikesini de çekerler. Mayın tarlalarında ölüm tehdidi altında kaçırdıkları mal ise kaçakçı ağalarındır.

İşte böyle bir grup vatandaşımız 11 Aralık günü sınır geçerken jandarmalarca pusuya düşürülüyor. Teslim olanlar dahil olmak üzere hepsi kurşuna diziliyor. Birisinin vücudundan 38 adet mermi çıkması bu olayın normal bir çatışma olmadığını, planlı bir katliam olduğunu gösteriyor.

Yeni yeni anlaşıldığına göre olay sırasında yaralı ele geçirilenler, karakola götürülenler bile sonradan sınıra götürülerek kurşunlanmıştır.

Bu yapılanlar 1943 yılında İran sınırında 33 yurttaşımızın öldürüldüğü Özalp olaylarının aynısıdır. Doğu halkına yapılan baskılara bir ilavedir.

En kısa zamanda bu katliamın sorumlularının cezalandırılması ve bu türden faşist uygulamalara son verilmesi gerekmektedir.

Toplu Sözleşme Hakları Kısıtlanmak İsteniyor

Yarım milyon işçinin çalıştığı devlete bağlı işyerlerinde işçilerin toplu sözleşme yapması yeni bütçe kanunuyla önlenmek isteniyor. Bütçe kanunlaştığı takdirde, toplu sözleşme pazarlığı yapılamayacak. Devlete bağlı işyerlerinde çalışan işçilere hükümetin tayin edeceği maddeler zorla dayatılacak.



Türk-iş Genel Sekreteri yeni hükümette Sosyal Güvenlik Bakanıdır. Sözde işçilerin haklarını koruyan Türk-İş'in sekreteri, böyle bir bütçe tasarısının hazırlanmasından sorumludur.

İşçi sınıfımız bileği hakkına elde ettiği haklarından bir santim gerilemeyecektir. Bunu anlamayanlar 15-16 Haziranları unutmamalıdırlar.

2 milyon işsiz 2 milyon sigortasız

Türkiye'nin şu anda içinde bulunduğu siyasi bunalım, partilerin akıl almaz sorumsuzlukları, "Sağ Cephe"ler "Fesat Cepheleri" kurma girişimleri arasında, çalışan insanlarımızla yakından ilgili bir haber gürültüye geldi.

işsizlik sorunu büyük bir önem kazanacak. 1975 yılında resmi işsiz sayısı 2 milyonu bulacaktır.

Görüyoruz: Her üç işçimizden biri işsiz. Kalan iki işçiden biri patronların insafına terkedilmiş, hiçbir sosyal



Devlet Planlama Teşkilatının hazırladığı bir raporda kısaca şöyle deniyor:

"Toplam sayısı 4,5 Milyon olan ücret karşılığı çalışan insanların 1 Milyon 770 Bini sigortalı, 800 Bini memur, iki Milyonu ise sigorta kapsamına alınmamış işçidir".

Gene aynı rapora göre, bu yıl Avrupa ülkelerinin işçi talebini durduracakları için

garantisi olmayan insanımız. Öteki, nispeten mutlu sayılabilecek işçimiz ise, işsizliğin bu kadar korkunç bir hal aldığı ülkede, kolu kanadı kırık, gene patronların ve sarı sendikacıların elinde.

Bu ekonomik ve sosyal sorunlar önünde sıkışan parababaları ve onların partileri, halkın gazabından korunmak için "Cephe" kurmaktan söz etmezlerde ne yaparlar ?

Hasretinden Prangalar Eskittim

Ahmet Arif

Ahmed Arif 1927'de Diyarbakır'da doğdu. Ankara Üniversitesine devam ederken, 1950-1960 döneminde devrimci arkadaşlarıyla birlikte sıksık tutuklandı, "tarifsiz acılara uğratıldı". Öğrenimi de yarıda kaldı. Muhakemeler sonunda beraat etti; "çektiği acılar yanına ve şiirine kâr kaldı". 'Hasretinden Prangalar Eskittim', devrimci şairin kitabına da adını vermiş en güzel şiirlerindendir.

Seni, anlatabilmek seni,
İyi çocuklara, kahramanlara.
Seni, anlatabilmek seni,
Namussuza, haldan bilmez,
Kahpe yalana.

Ard-arda kaç zemheri,
Kurt uyur, kuş uyur, zindan uyurdu
Dışarda gürül-gürül akan bir dünya...
Bir ben uyumadım,
Kaç leylim bahar,
Hasretinden prangalar eskittim.
Saçlarına kan gülleri takayım,
Bir o yana,
Bir bu yana...

Seni, bağırabilsem seni,
Dipsiz kuyulara,
Akan yıldıza,
Bir kibrit çöpüne varana,
Okyonusun en ıssız dalgasına
Düşmüş bir kibrit çöpüne.

Yitirmiş tılsımını ilk sevmelerin
Yitirmiş öpücükleri,
Payı yok, apansız inen akşamdan,
Bir kadeh, bir cıgara, dalıp gidene,
Seni, anlatabilsem seni..
Yokluğun, Cehennemin öbür adıdır
Üşüyorum, kapama gözlerini...

Bir "İşsiz" Arkadaş ile Röportaj

IG-Trier: A. Eliş

-Adın ve soyadın, nerelisin?

- Tayfun Söylemez. Erzurumun Hınıs kazasındanım. Evliyim ve 8 çocuğum var. 6 sene önce buraya (Trier'e) geldim. Pegulan fabrikasında 6 yıl aralıksız hiç krank yapmadan çalıştım. Sendikalıyım.

Tayfun burada durdu! Hırslımıydı, üzüntülümüydü veya sıkıntılı olduğundanmı bir küfür savurdu ve anlatmaya devam etti. 8. aya kadar çalıştıktan sonra memleketten bir tel aldım. Karım çok hastalanmış. Gitmem gerekiyormuş. Büroya. Arbeitsamt'a hepsine haber vererek izne gittim. 2,5 ay kaldım. Karımın tedavisiyle uğraştıktan sonra geri döndüm. Bana çıkış verdiler. Sebep...

-Sebep yok. Devamla,

- Bana dediler, iş ara, aradım bulamadım. Fabrikanın lojmanından da çıkardılar. Ev ara dediler. Evde bulamadım. Param dünden bitti ve işin acısı çocuklarım benden ekmek bekliyor. Ve böyle arama ile bir ayımı geçirdim. Bu arada işsizlik parasına müracaat edeceğimi bilmiyorum. Bu - nu sizden öğrendim. Hemen müracaatımı yaptım.

- Oturma ve çalışma iznimi de kontrol ettim, 75'in birinci ayının 20'sinde bitiyor. Arbeitsamt ve polise gittiğimde bana hemen Tüdkiye'ye dönmen lazım diyorlar. Bu ne biçim iş anlamadım. Sendikaya da gitmedim ve ona dilimizin döndüğü kadar anlatıyorum. Şöyle diyoruz.

1. İşten çıkarılırsan önce işsizlik parası için müracaat et.

2. Oturma ve çalışma müsadeni kontrol et. Bitiyorsa hemen müracaat et ve olumsuz cevap alırsan, yazılı iste.

3. Sendikana haber ver.

4. Şayet hepsinden olumsuz cevap alırsan, gel iş mahkemesine beraber gidelim.

Evet sevgili işçi kardeşlerim
Evet sevgili işçi kardeşlerim
Eğer Tayfun mücadele etmeseydi, o kapitalist uşakları onu çoktan Türkiye'ye postalarlardı. Ama şimdi mücadelesi sayesinde işsizlik parasını alıyor ve sendikası vasıtasıyla iş mahkemesine müracaat eden Tayfun'un mahkemeyi kazanması % 99 dur. Başta işten çıkarılması haksızlıktır. Çünkü hiçbir gerekçe yoktur. Şurasını iyi bilelim ki İşçi Gazetesirin yayınladığı gibi gizli tel emirlerine uyan memurlar, çalışma ve oturma izni biten işçilerin müsadelerini uzatmayarak, geri dönmelireni sağlıyorlar.

Bence bu haksızlığın karşısında sendika aracılığıyla veya direk iş mahkemesine müracaat etmemiz en doğru yoldur. Diğer yandan teşkilatlanmamız şarttır. Örneğin İşçi Dernekleri kurmak ve bu derneği TDF saflarına dahil etmek birlikteki mücadelemizi kuvvetlendirecektir.

Betriebsrat Seçimleri * * Betriebsrat Seçimleri * * Betriebsrat Seçi

SENDİKA TEMSİLCİSİ VE SENDİKA TEMSİLCİLER KURULU

M.Kılıçaslan

Kimi sendika kocabaşlarının, kimi tekellerin denetleme kurullarında (Aufsichtsrat) görev almaları, parababaları ile cancana, başbaşa kuzu sarması olmaları, hem emek (yani işveren) hem de emekçi (yani işçi)den yana politika şahbazlığı göstermeleri karşısında, gene kimi sağlı "sollu" çevreler bundan işçilerin ekonomik mücadele örgütleri olan sendikalarda çalışılamayacağı sonucunu çıkartırken kaçınılmaz olarak aynı şahbazlığa düşmekten kurtulamıyorlar. Sendikaya karşı olmayla işin kolayı seçiliyor. Ve işçilerin hal yolu bekleyen sayısız güncel problemleri dururken, arslan gibi "kükremek" ve yatmak tavrı hala sürdürülüyor. Sağ kanadı anladık. Ama "sol" iddiasında bulunan bu çevreler bilmelidirler ki, "Yatan arslandan, gezen tilki yeğdir".

Önümüzdeki Mart, Nisan ve Mayıs aylarında yapılacak olan İŞÇİ TEMSİLCİLİĞİ seçimlerinde SENDİKA TEMSİLCİSİ VE SENDİKA TEMSİLCİLER KURULU'nun rolünün ister istemez göze battığını göreceğiz. İşçinin çıkarları, yalnız politik mücadelede değil, aynı zamanda ekonomik mücadelede de uyanık olmayı ve sürekli olarak mücadele vasıtalarını tanımayı ve öğrenmeyi gerektirir. Yoksa kulaktan dolma şeylerle, "yarım hekimin insanı candan, yarım hocanın insanı dinden edişine" döneriz.

Sendika Temsilcisi (VERTRAUENSMANN) Nedir, Ne Yapar ?

Adından da anlaşıyacağı gibi, herhangi bir iş yerinde sendika üyesi sözcüsü ve de çıkarlarının ortaklaşa savunmasını yürüten temsilcidir. Sendika Temsilcisi, iş yerinde sendika politikasını sürdürür. Sendikal düşüncenin ve dayanışmalı davranışın işyerinde maddeleşmesi uğrunda gayret sarfeder. Sendikanın yayınları hakkında bilgi verir ve bu konuda üyeleri aydınlatır. Sendikal sorunların çözüme bağlanması için uğraşır. İşçi-memur tüm sendika üyelerini mücadelelerinde destekler ve sendikaya yeni üyeler kaydeder. Yapılan toplu sözleşmeler ve iş yeri anlaşmaları hakkında bilgi verir. İş yerinde olup biten önemli önemsiz olaylar hakkında İŞ-YERİ SENDİKA TEMSİLCİLER KURULU idaresine bilgi verir.

Peki, İşyeri SENDİKA TEMSİLCİLER KURULU (Vertrauensleutekörper) Nedir ?

Bu kurul Sendika Temsilcilerinden oluşur. Bugün sendikalarca yürütülen pratikte, Sendika Temsilcileri sendikalarca atanmaktadır, ama aslında o işyerindeki sendika üyesi işçi ve memurlar tarafından seçimle işbaşına getirilmeleri gerekir. Bu organın seçimle oluşturulması, sendika içi demokrasinin genişlemesi, dolayısıyla sendika mücadele gücünün artmasını sağlar. Kurullar büyük veya orta büyüklükteki iş yerlerinde seçilir. Hatta büyük iş yerlerinde birden fazla Sendika Temsilciler Kurulu seçilmelidir. Örneğin, Krupp gibi bir tekelin dökümhanesi için bir Bölüm Temsilciliği (Abteilungsvertrauenskörper) seçilmelidir. Bu organlar kendi içinde bir idare heyeti (Leitung) seçerler. İşyeri toplantılarını işçi ve memurların iş yeri politikası üzerindeki tesirinin artacağı arenaya çevirmek, böylece iş yeri yönetimi üzerinde söz sahibi olmak (Mitbestimmung) gibi çalışmaları yerine getirme Sendika Temsilciler Kurulunun görevleri arasındadır. Çünkü, işyeri yönetimi üzerinde söz sahibi olma, ekonomik mücadelenin politikleşmesinin geçtiği yoldur.

Sendika Temsilciler Kuruluna en faal sendika üyesi işçilerin seçilmesi güdülecek hedeflerden biridir. Bunun için İşçi Temsilcilikleriyle sıkı işbirliği yapılmalıdır. İŞÇİ TEMSİLCİLİKLERİNİN görev ve yetkileri İŞYERİ TEMSİLCİLİKLERİ KANUNUYLA belirlendirilmiştir. Ama, Sendika Temsilcilikleri bu kanun çerçeyesine girmez. Bu kurullar sendika organıdırlar. Bu ayrılığa hassasiyetle dikkat etmediğimiz takdirde Sendika Temsilciliğinin bağımsızlığı güme gidecektir. Başarımız, hareket alanımızı genişletir.

Sendika temsilcilerinin ve temsilciler Kurullarının iş-yerinde gösterecekleri faaliyet tüm işçi ve memurlar için hayati bir önem taşır. Herhangi bir iş yerinde faal sendikacılar olmadan, güçlü bir sendikal örgütlenme olmadan işçi ve memurların çıkarlarını etkili bir şekilde savunmak güçtür. Sendika Temsilcileri ve Sendika Temsilciler Kurulları işçi ve memurlarla sendika üst organlarını birbirine bağlayan zincir halkası rolünü oynarlar.

SENDİKA İÇİ DEMOKRASİ UĞRUNA

Bu organların varlığı; işçi ve memurların çıkar ve fikirlerinin sendika politikasında taban bulmasında ve doğrudan doğruya yansıma için elzemdir. Yoksa, sendika işçi problemlerine zamanla yabancılaşır. Federal Almanya ve Batı Berlin'de sanayinin geniş alanlarında hala sendika temsilcileri mevcut değildir. Bu nedenle, iş yerindeki faal işçi ve memurlar bu organların kurulmasında büyük çaba göstermeli ve bu çabamızda örgütümüz TDF'nin hiçbir yardımı esirgemeyeceğini bilmeliyiz. Sendika temsilciliklerini işçilerin iş yerindeki kaleleri olarak görmeli ve bu bilinçle davranmalıyız. Her yaratılan kale bir yandan sendikanın etki alanını genişletecek, mücadele gücünü artıracak, diğer yandan tabanının faal olarak örgütlenmesi ile sendika içi demokrasinin vucut bulması, işçilerin en üst organlara doğru idareyi ellerine geçirmeleri için olumlu adımlar atılmasını sağlayacaktır. Sendika temsilcilerinin ve Temsilcilik Kurullarının oluşturulması demek, sendikaya işçi sınıfı saflarında kan ve can verilmesi demektir. Pratikten tecrübelenmiş düşüncenin sendika saflarına akması demektir. İşçiler ve işçi sınıfı örgütleri bu konuda uyanık davranmadığı müddetçe, iş kitabına (İşyeri Temsilcilikleri Kanununa)uyduruluverecek ve dolaplar döndürülecektir.

Kurulmuş olan sendika temsilciliklerinin görev ve yetkileri, tüm sendika tüzüklerinde belirlendirilmelidir. Örneğin, IG Kimya-Kağıt- Keramik sendikası tüzüğünde Sendika Temsilcileri, sendikanın organları olarak saptanmış bulunuyor.

İŞVERENİN CAMBAZLIKLARINA KARŞI

Sendika temsilcilerini korumak şarttır. Bunun dışında sendika temsilcilerinin hak ve görevlerinin genişletilmesi yolunda etken mücadele verilmelidir. Sendika Temsilcisinin, sendikal çalışma yaptığı müddetçe iş ücretinin ödenmesi

Devamı 6. sayfada

Geride bıraktığımız 1974 yılında
KAPİTALİZMİN BUHRANI DERİNLEŞİRKEN SOSYALİZM YENİ ZAFERLER KAZANDI.

Bir yılı daha geride bırakıp 1975'e geldik. 1974 çok hareketli bir yıl oldu. Geçtiğimiz olaylara bugün bir bütünlük içinde göz atıp, dünya işçi sınıfı hareketi açısından değerlendirmek istedim.

Çağımızın genel karekteri

Çağımızın genel karakterini iki toplumsal niteliğin varlığı ve çelişkisi belirlendiriyor.

Bu iki toplumsal sistemden kapitalist-emperyalist sistem insanın insanı sömürmesine, patronların "kâr, daha çok kâr" hırsına dayandığından insanlığı baskıya, zulüme, mutsuzluğa sürüklüyor.

1917'den beri varolan, insanın insan tarafından sömürülmesine son veren, insanın insanca yaşaması ve gelişmesi için emeği en yüce değer olarak kabul eden sosyalist sistem ise dünyada her gün yeni başarılar kazanıyor.

İşte çağımızın ana çelişkisi olan, kapitalist sistem ile sosyalist sistem arasındaki çelişki bütün dünya olaylarını etkileyen ilk unsur olarak beliriyor. Geçtiğimiz 1974 yılında da bu, belki her zamankinden daha çok kendini gösterdi.

işsizlik - pahalılık, enflasyon

Buhranın derinleşmesi, 1974 yılında gerek "gelişmiş" kapitalist ülkelerde, gerekse bagımlı ülkelerde işsizliğin, pahalılığın, enflasyonun şimdiye kadar görülmemiş derecede artmasıyla kendini göstermiştir.

İşsizlik Fransa' da yarım milyonu aşıp, Federal Almanya' da bir milyona varırken, ABD'de 6,5 milyona ulaşmıştır. 1975 ilk aylarında Ortak Pazar ülkelerinde işsizlerin sayısının 4 Milyona varması beklenmektedir.

Pahalılık bu ülkelerde %10'u aşmış, emperyalizmin egemenliği altındaki az gelişmiş ülkelerde ise çalışan halkın belini iyici bükmüştür. Emekçilerin satın alma gücü iyice düşmüştür.

1974'de enflasyon artışı bir önceki yıla kıyasla Japonyada %26, İtalaya'da %18, Fransa'da %16, Almanya'da %14, İngiltere'de %16'yı bulmuştur. Para bunalımları, devalüasyonlar birbirini takip etmiştir. Buna karşılık sosyalist sistem buhran diye birşey tanımamaktadır. Mesela Moskova'da metro biletlerinin fiyatı 36 yıldır bir kuruş bile artmazken, çalışan halkın ücretleri hatırı sayılır derecede yükselmiş, çalışma süresi gittikçe kısaltılmıştır.

Siyasi buhran

Ekonomik, sosyal buhran kaçınılmaz olarak kendini siyasi alanda da göstermiştir. Birçok ülke haftalarca, aylarca hükümetsiz kalmış, beklenmedik istifalar, skandallar birbirini izlemiştir. Emperyalist parababaları istikrarlı hükümetler kuramaz duruma düşmüşlerdir.

Olayları sıralamak bize bunu apaçık gösterecektir:

- 18 Ocak: Belçika başbakanı istifa ediyor.
- 30 Ocak: Nixon Watergate olayından dolayı istifa etmeyeceğini açıklıyor.
- 7 Şubat: İngiltere'de parlamento feshediliyor. Yeni seçimler yapılacak.
- 27 Şubat: Fransada 2. Messmar hükümeti istifa ediyor.
- 28 Şubat: İngiltere'de İşçi Partisi seçimleri kazanıyor.
- 2 Mart: İtalya'da Rumor hükümeti istifa ediyor.



- 15 Mart: İtalya'da 5. Rumor hükümeti kuruluyor.
- 25 Nisan: 3 ay 4 gün süren hükümet krizinden sonra Belçika'da yeni azınlık kabinesi kuruluyor.
- 7 Mayıs: Federal Almanyada Brandt, parlamento danışmanının sosyalist ülkeler için casusluk yaptığı gerekçesiytevkif edilmesi üzerine istifa ediyor.
- 9 Mayıs: Kanadada Trudeau hükümeti istifa etmek zorunda kalıyor.
- 19 Mayıs: Fransa'da Başkan seçimlerini sağın adayı Giscard ancak yüzde 50,8 le kazanıyor. Solun adayı Mitterand yüzde 49,1 alıyor.
- 26 Mayıs: Lüksenburg'da 50 yıldır iktidarda olan başbakan seçimleri kaybediyor.
- 23 Haziran: Avusturya'da sosyalist aday Cumhurbaşkanı seçiliyor.
- 5 Ağustos: Nixon Watergate skandalında payı olduğunu açıklıyor.
- 8 Ağustos: Nixon ABD Başkanlığından istifa ediyor.
- 8 Eylül: Yeni ABD Başkanı Ford, Nixon'u af ediyor.
- 18 Eylül: Ecevit istifa ediyor.
- 10 Ekim: İngiltere'de yeni seçimler: İşçi Partisi biraz farkla kazanıyor.
- 23 Kasım: İtalya'da 50 günlük hükümet krizinden sonra Moro hükümeti kuruluyor.
- 26 Kasım: Japon Başbakanı Tanaka istifa ediyor.

Faşizm ve emperyalizm geriledi

Emperyalizme, yeni sömürgeciliğe karşı ezilen halkların ulusal bağımsızlık, ekonomik ve sosyal kurtuluş savaşları da çağımıza damgasını vuruyor. Sermayedarların zulüm rejimi faşizm, gericilik yeniliyor, ezilen kitleler esas kurtuluşun sosyalizmde olduğunu görüyorlar.

1974 bu açıdan son derece önemli gelişmeler gösterdi. PORTEKİZ' de 48 yıldır süren faşist diktatörlüğe 25 Nisan'da "Silahlı Kuvvetler Hareketi" tarafından son verildi. 28 Eylül'de gericiler bu olumlu gelişime bir darbe vurmak istedilersede, uyanık ve örgütlü halk güçleri karşı koydular. Portekiz'de birçok demokratik hak ve özgürlükler kazanıldı. Komunist Partisi serbest bırakıldı.

Faşist Salazar iktidarının yıllardır Afrika'da sürdürdüğü sömürge siyaseti son buldu. Gine-Bissau bağımsızlığına kavuştu. Sosyalislerin ve komunistlerin ağırlıklarını koydukları yeni Portekiz hükümeti, eski sömürge Mozambik ve Angola'nın bağımsızlıklarını kazanması yolunda adımlar attı.



YUNANİSTAN'DA 1967'den beri halkı, ilericileri baskı altında tutan faşist cuntanın temelleri sarsıldı ve 24 Temmuzda yerini sivil Karamanlis hükümetine bıraktı. Sağcı bir başbakan olan Karamanlis istediği gibi bir seçim düzenleyerek 17 Eylül'de parlamentoda kesin çoğunluğu aldı. Ancak halkın direnişi birçok demokratik hak ve özgürlüğün kazanılmasını sağladı. Komunist Partisi serbesk bırakıldı.

Amerikan emperyalizmine bağlı İsrail siyonistleri Eylül ayında dünya kamu oyu önünde büyük bir yenilgiye uğradılar. FİLİSTİN KURTULUŞ ÖRGÜTÜ Birleşmiş Milletler'de Filistin halkının tek temsilcisi ve Filistin halkının bağımsızlığı tanındı.

Afrika'nın geniş ülkesi ETİYOPYA'da halk açlıktan kırılırken, köpeklerine gümüş tabak içinde biftek veren "Arslanlar arslanı" imparator Haile Selasiye'nin saltanatı sona erdi. İktidarı alan geçici hükümet, sosyal ilerleme yolunda tedbirleri içeren bir program yayınladı.

KAMBOÇYA'da devrimci güçler, silah elde, her gün yeni zaferler elde ediyorlar.

Asya'da, Afrika'da, Latin Amerika'da halkların emperyalizme, faşizme, gericiliğe karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelese gelişiyor.

İşçi sınıfının mücadelesi güçlendi

Artan işsizlik ve pahalılık işçi sınıfının durumunu her geçen gün biraz daha zorlaştırdı. Kapitalist hükümetler buhranın yükünü işçilerin sırtına yüklemek istediler. Ücretleri dondurmaya kalktılar İşçi sınıfına "Kutsal ittifak" teklif ettiler.

Bilinçli ve örgütlü işçi sınıfı yutmadı. Buhranın sorumlusu tekelci parababalarının iktidarına karşı mücadelesini yoğunlaştırdı.

İngiltere'de madencilerin grevi bir ay sürdü. Sıkıyönetim karşısında bile yılmadılar. Gerici hükümet düştü.

Fransa'da 22 Ekimde başlayan postacıların grevi 6 hafta devam etti. Ordudaki baskı ve kötü şartlara karşı askerler direniş yaptı. 19 Kasımdaki genel greve milyonlarca emekçi katıldı. Fransız işçi sınıfının güçlü sendika örgütü CGT bu hareketlere damgasını vurdu.



ABD otomobil işçilerini grevi ile sarsıldı.

İtalya'da grevler, direnişler birbiri ardına devam etti.

Kapitalist Avrupa'nın diğer ülkelerinde de işçi hareketleri şimdiye kadar görülmemiş boyutlara ulaştı.

(Devamı 6. Sayfada)

Küba devriminin 16. yılını kutluyor



Bundan 16 yıl önce, 60 seneyi aşan sürekli bir devrimci mücadeleden sonra emekçi Küba halkı Amerikan emperyalizminin burnu dibinde kurtuluş zaferini tüm dünyaya müjdeliyordu. Böylece Küba dünya devriminin Amerika kalesi görevini yüklenmiş oldu.

1959'un Ocak ayından sonra Amerikan emperyalistlerinin gözüne uyku girmedi. "Su uyudu, ama düşman uyumadı". 1961 'in Nisan ayında Domuzlar körfezine bir çıkarma tezgahlandıysa da, bu karşı-devrimci hareket hüsrana uğratıldı. Ondan sonra yapılan tüm abluka hareketleri, Küba halkı sosyalist dünya ile bağlarını güçlendirdiğinden, fiyasko ile sonuçlandı. Ekim devrimi, dünya için ne ise, Küba devrimi Amerika kıtası için o oldu.

YENİ ZAFERLER

Baştarafı 5. Sayfada

Devrimci işçi sınıfının iktidar mücadelesi veren öncü örgütleri Proletarya Partileri mücadelenin başında yer alarak yeni başarılar elde ettiler.

İtalya'da hükümet krizine bir türlü çözüm bulunamazken, İtalyan Komunist Partisi program ve getirdiği önerilerle geniş halk kitlelerinin desteğini kazandı.

Fransa'da Fransız Komunist Partisi, Sosyalis Parti ve Sol Radikallerden oluşan "Sol Birlik" iktidarın eşiğine kadar geldi. Mayıs başkanlık seçimlerinde "Sol Birlik adayı Mitterand oyların yüzde 49,1'ini aldı. Fransız Komunist Partisi yıl sonuna doğru olağanüstü 21. Kongresini topladı. Halkı krize karşı Sol Birliğin ortak hükümet programı etrafında birleşmeye ve krizin sorumlusu tekelci sermayenin hükümetine karşı kesin mücadeleye çağırdı.

Portekiz ve Yunanistan' da Komunist Partileri serbest çalışma olanağına kavuştular. Uzun yıllar baskı altında gizli olarak çalışmak zorunda kalan PKP hemen kitlelerle kaynaştı: Komunistler, sosyalistlerle birlikte hükümete katıldılar.

Emperyalizm azıyor

Buhranın derinleşmesi, barış, sosyalizm ve demokrasi güçlerinin yeni mevziler kazanması, işçi sınıfının mücadelesinin güçlenmesi karşısında emperyalizm hırçınlaşıyor, azgınlaşıyor.

Sovyetler Birliğinin öncülüğünde Sosyalist Sistemin yürüttüğü barış ve yumuşama politikası emperyalizmin etki sahasını daraltıyor.

Emperyalist tekeller arasındaki rekabet Amerika, Ortak Pazar ve Japonya arasındaki çelişkileri keskinleştiriyor. OPEC'in kararları ABD ile Ortak Pazar ülkelerini açıkça birbirlerine düşürdü.

ABD bütün emperyalist ülkeleri sosyalist ülkelere karşı kışkırtmak, silahlanmayı hızlandırmak için büyük çabalar harcıyor. 26 Haziranda Nixon, Atlantik Paktı (NATO) ülkelerine, "Yeni Atlantik Bildirisini" kabul ettirdi. Nixon "Sovyet Tehdidi" masallarını öne sürerek, batının birliğinin bozulmaması gerektiğini savundu.

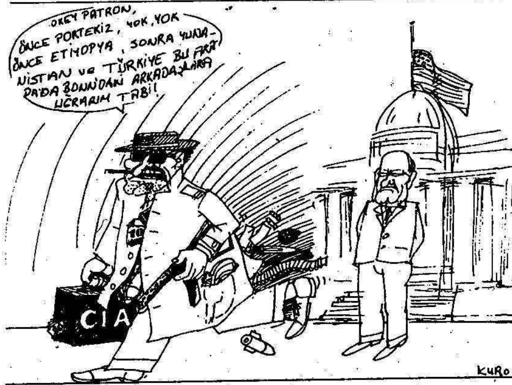
Ama dünya kamu oyu, ABD emperyalizminin saldırganlığını 1974'de apaçık gördü.

ABD Parlamentosu 1973'de Şili'deki faşist darbeyi yapmak için harcanan parayı onayladı.

CIA, Portekiz'de, İtalya'da başarısızlığa uğrayan faşist darbeler tezgahladı.

Kissinger, açık açık, işçi sınıfının mücadelesinin geliştiği yerlerde CIA'nın direk müdahalede bulunacağını belirtmekten çekinmedi.

1975 yılına girerken Orta Doğu üstünde savaş bulutları dolaşıyor. 1975'in ilk günlerinde Kissinger, petrol üreten ülkelere karşı bir askeri müdahalenin söz konusu olabileceğini söyledi. Kissinger bunun "çok tehlikeli bir girişim" olacağını ve "ancak durumun çok zorlaşması halinde askeri müdahalenin söz konusu olabileceğini" belirtti.



Emperyalizm, geberen kapitalizm, can çekişirken daha da saldırganlaşıyor. 1975'e savaş çığlıklarıyla girdi. Kissinger açıkça söylüyor "Hiç bir durumda zor kullanmayacağız diye birşey demedim".

Ancak hiç çekinmeden söyleyebiliriz ki 1975, sosyalist sistemin ve dünya işçi sınıfının barış, sosyalizm ve demokrasi mücadelesi, ezilen halkların ulusal bağımsızlık, iktisadi ve sosyal kurtuluş hareketleri karşısında emperyalist sistemin daha ağır darbeler yiyeceği bir yıl olacak.

* * * * * * * * * * *

Faşist Saldırılar

Baştarafı 1. sayfada

geçiren parababaları ise, "Deveyi güdemiyorlar". Güven oyu alamayan hükümetlerle zaman çalmaya çalışıyorlar. Pek bilinen eski me todlarına başvuruyorlar. Polis desteğindeki silahlı çetelerini okullarda öğrencilere, fabrikalarda işçilere saldırtıyorlar.

Daha birkaç hafta önce Adana'da CHP mitingine katılan genç işçi Hüseyin Örek'i öldürdüler. Ankara'da referandum afişi asan emekçi Mahmut Filiz'i arkadan kurşunlayıp komaya soktular. İstanbul'da öğrenci Şahin Aydın'ı şişle, bıçakla öldürdüler. Bütün bu cinayetlerin failleri gene bir türlü yakalanamıyor.

Devrimciler üzerindeki uygulamalarda "pek mahir" olan polisin, böyle davranmasının nedeni açıktır. Tıpkı 12 Mart öncesinde olduğu gibi, devrimci gençleri sistemli saldırılarla tahrik ederek silaha sarılmak zorunda bırakmak, sonrada "Anarşi hortladı!" gerekçesiyle faşizmi davet etmek.

Ancak, 12 Mart'tan gerekli dersleri çıkartmasını bilen devrimciler, bu oyunları bozacak, parababalarının planlarını boşa çıkaracaktır. Ölen bir öğrenci Şahin'in yerini binlerce Şahin, bir işçi Hüseyin'in yerini binlerce Hüseyin alacak, devrim mevzileri her geçen gün daha da güçlenecektir.

* * * * * *

ATTF kurultayı

Avrupa Türkiyeli Toplumcular Federasyonu 7. Genel Kurulunu Ruhr havzasında yaptı. Yeni atılımlara kararlarının alındığı toplantıya örgütümüz TDF aşağıdaki mesajı götürmüştür.

Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu (TDF) olarak 7. Genel Kurulunuzu selamlar, sosyalizm, demokrasi ve barış mücadelesinde daha güçlü girişimlere kaynak olmasını dileriz.

BUHRANIN SORUMLUSU

Baştarafı 1. Sayfada

düşmeleri için herşey yapılmaktadır. Gazetemizin geçen sayısında da belirttiğimiz gibi, iktisadi krizin asıl nedeni, son yıl içinde karlarını % ikiyüze kadar artıran kapitalistlerin yerine yabancı işçiler hedef alınmakta, kamu oyunda krizin suçluları bizmişiz gibi duygular yaratılmaya çalışılmaktadır.

NE YAPMALIYIZ ?

Parababalarının bizi buralara çağırırken takındıkları tavırları ile şimdiki tutumları kapitalizmin bütün iki yüzlülüğünü ortaya koymaktadır.

Bu alicengiz oyunlarına karşı uyanık olalım:

- Çalışma iznimiz firmadaysa bile derhal müracaat edip geçerlilik süresini kontrol edelim !

- Sürenin bitimi yaklaşmaktaysa iznin uzatılması için gerekli girişimleri yapalım !

- Firma çalışma müsadesini uzatmaya "niyetli" gözükmüyorsa İşçi Temsilcisine ve Betriebsrat'a müracaat edelim. Firma bizi çalıştırmak istemiyorsa gereken itirazı yapalım !

- Firma çalışma izninin uzatılmadığı gerekçesiyle de olsa işimize son veriyorsa üç hafta içinde İş Mahkemesine müracaat etmemiz mümkündür! Betriebsrat dür! Bu olanağı da iyice araştıralım! Betriebsrat'a sendikamıza derhal müracaat edelim !

* * * * * *

DİKKAT!

DİKKAT! Bilindiği gibi geçtiğimiz 1974 yılı için de Vergi Daireleri Türkiye'de bakmakta olduğumuz yakınlarımıza ayda en çok 100; yılda 1200 Mark yollayabileceğimizi kabullenmekte, daha fazlası için makbuz ya da belgemiz de olsa bunları kabul etmemekteydi.

1.1.1975'ten itibaren bu sayı ayda 250 Marka çıkarılmıştır. Şimdiye kadar yaptırılan Aile Bakım Belgeleri genellikle üç yıl geçerli olmakla birlikte ; parayı Türkiye'ye gidişinde nakit olarak elden veren ve bu yüzden kişi başına yılda üçbin Marklık makbuzu olmayan arkadaşlarımızın yeni örneğe uygun Bakım Belgeleri getirmeleri yerinde olacaktır.

FRANSA

Baştarafı 1. Sayfada

ler kazanmak ve bu hafta aracılığıyla TDF'nin emekçi yurttaşlarımız arasında tanıtılmasında yeni bir adım atmaktı. Amacımıza sadece Bobigny çerçevesinde değil, daha genişçe de ulaştık.

Gösteriler 2 Aralık'tan 14 Aralığa kadar sürdü. Ünlü Brezilyalı mimarın inşa ettiği yeni belediye binasındaki devrimci genç ressam Gürkan KOMET'in resim ve desen sergisiyle "Genç Emekçiler Yurdu"ndaki "BUGÜNKÜ TÜRKİYE" adlı fotoğraf sergisinin yanında 3 Aralık-ta "Halk Evi" salonunda Yılmaz Güney'in "UMUT" filmi gösterildi.

Bu arada, başta "KIVILCIM" gazetesini çıkaran ve 44 yıla mahkum olan devrimci arkadaşlar olmak üzere seçimlerden önce ve sonra hapse atılan tüm yurtseverlerin serbest bırakılmasını; Devlet Güvenlik Mahkemelerinin hemen kaldırılmasını; 141 ve 142 nci maddelerin kaldırılmasını ve Kıbrıs halkının kendi geleceğini kendi tayin etmesi hakkına, Kıbrıs'ın bağımsızlık ve toprak bütünlüğüne saygı duyulmasını TDF ile beraber isteyen bir imza kampanyası ile 15 gün içersinde 2500 üzerinde imza toplandı. Bu imzalar hükümete gönderilecek.

İŞYERİ TEMSİLCİLİĞİ SEÇİMLERİ

Baştarafı 4. Sayfada

sağlanmalı ve temsilcinin işten muaf tutulması sağlanmalıdır. İşçi temsilcilikleri seçiminin iş günü içinde yapılması (Tatil günlerinde, veya paydostan sonra değil) sağlanmalıdır. 1968 yılının Mayıs ve Haziran aylarında Fransız işçi sınıfının verdiği mücadele sonucu, sendika temsilcilerinin hakları genişletilmiştir. Bu yolda Fransız sendikaları Federal Almanya sendikalarını geçmiş durumdadır. 1969 yılının 16 Ağustosunda IG-Metall, işverenle yaptığı toplu sözleşmelerin birinde Sendika Temsilcileri için bazı haklar koparabilmiştir. Bu sendika temsilciliği statüsü yolunda atılmış olumlu bir adımdır.

Bu yıl yapılacak olan, İŞYERİ TEMSİLCİLİKLERİ SEÇİMLERİNDE dikkat edilecek en önemli nokta, Sendika Temsilcilikleriyle birlikte çalışmaktır. Çünkü, çoğunlukla örneğin IG-Metall gibi, bu seçimlere liste halinde gidilmektedir. Liste olsun veya teker teker olsun öneri Sendika Temsilciliklerinden gelmektedir. Faal olarak yürütülecek bir mücadeleyle, biz Türkiyeli işçiler kendi temsilcilerininde Sendika Temsilcilikleri aracılığıyla aday olarak gösterilmesini sağlamalıyız. Önceden faal olarak çalışmadığımız takdirde bu listelere girmek imkansızlaşır.

IG-Metall sendikası aldığı bir kararla bu yılki seçimler "IG-Metall Listesi" adı altında listelerle girecektir. IG-Metall üyesi bir işçi arkadaş şu veya bu çevrelerin kışkırtmasıyla bu listeye karşı geldiği takdirde, sendika tüzüğü gereğince sendikadan atılma tehlikesiyle karşı karşıya gelecektir. Bu ise işçi sınıfının burada vermiş olduğu mücadelenin zayıflamasına sebep olur.

ÖZETLE

Sendika temsilcilikleri, kimi arkadaşların karıştırdıkları gibi, işyeri temsilcilikleri değildirler. Sendika organıdırlar. İşyeri Temsilcilikleri Kanunu çerçevesine girmezler ve girmemesi yolunda gayret göstermeliyiz. İşyeri Temsilcilikleri seçimlerinde kendi adaylarımızın seçilmesini sağlamak istiyorsak, Sendika Temsilcilikleriyle beraber çalışmalıyız. Yoksa, Yavuz hırsız (patron), ev sahibini (işçi) bastırır.

İşçi Gazetesi

15 günde bir çıkar. Unkostenbeitrag: 50 Pf
Druck: Eigendruck im Selbstverlage
Zeitung der Föderation demokratischer Vereine der Arbeiter aus der Türkei in Europa e. V.
Yazışma Adresi (Redaktion): 43 Essen-West - Hüttmannstraße 1 - Postfach 512 BRD
ABONESİ: 6 Aylık 10,- DM - 1 Yıllık 20,- DM - Postscheckkonto: Konto-Nr. 3989-439 Essen